

Vuoden alusta toteutettu tekninen uudistus keskuspankkiluoton myöntämisessä liikepankeille johti siihen, että näitten velka Suomen Pankille jo tammikuun aikana muuttui valtaosaltaan diskonttoluoton muotoon. Vuoden lopussa oli diskontattuja vekseleitä 827.0 milj. mk, kun rediskontattujen vekselien määrä oli vain 8.8 milj. mk. Tämän teknisen uudistuksen merkitystä osoittaa se, että vuoden aikana diskontattujen ja rediskontattujen vekselien lukumäärä oli vain 1 532 kpl, kun vastaava rediskontattujen vekselien määrä vuonna 1969 oli ollut 24 992 kpl.

Vakauttamissopimukseen liittynyt rahalaitosten indeksitasausvelka Suomen Pankille väheni 83.6 milj. mk ja sitä oli vuoden lopussa jäljellä 3.2 milj. mk. Rahalaitosten kassavaran-talletuksia Suomen Pankissa oli vuoden alussa 91.3 milj. mk, jotka pankki sopimuksen mukaisesti palautti rahalaitoksille helmikuussa ja elokuussa. Yksityisten rahalaitosten shekkilit supistuivat 9.0 milj. mk, joten tileillä oli vuoden lopussa varoja 1.1 milj. mk.

Rahalaitosten nettovelka Suomen Pankille lisääntyi vuoden aikana 302.4 milj. mk ja oli vuoden lopussa 833.6 milj. mk. Tällöin ei ole otettu lukuun pankin omistuksessa olevia eri raha- ja luottolaitosten obligaatioita eikä toiselta puolen näille myytyjä Suomen Pankin talustodistuksia.

Rahalaitosten asemaa tarkasteltaessa on lisäksi otettava huomioon ne asetelmaan sisälty-

mättömät vastuut, jotka ovat syntyneet eri rahoitusjärjestelyjen yhteydessä. Suomen Pankin ostamia vekseleitä, joiden maksamisesta rahalaitokset ovat vastuussa, ovat jo mainitut uusvienti- ja ulkomaisten vekselit ja vuoden 1963 toimitusluottojärjestelyyn liittyvät vekselit samoin kuin ulkomaan valuutan määräiset vientivekselit. Näistä viimeksi mainitut muodostavat pääosan tase-erästä "ulkomaiset vekselit". Vastuisiin kuuluvat myös vuoden 1967 toimitusluottojärjestelyyn liittyvät lainat, jotka on annettu ao. rahalaitosten takuuta vastaan, sekä rahalaitoksilta termiiniehdoin ostetut obligaatiot.

Setelistö

Taseen mukaan liikkeessä oleva setelistö oli vuoden lopussa 1 343.7 milj. mk. Tämän lisäksi tase-erään "muut vaadittaessa maksettavat sitoumukset" sisältyy vanhan rahayksikön määräisiä seteleitä 9.6 milj. mk. Kun nämä vanhanmalliset setelit otetaan huomioon, oli koko liikkeessä olevan setelistön määrä vuoden lopussa 1 353.3 milj. mk. Vuoden aikana setelistö kasvoi 45.1 milj. mk eli 3.4 %.

Setelinanto-oikeus ja sen käyttö

Setelinanto-oikeus ja sen käyttö ovat nähtävissä seuraavasta asetelmasta.

Setelinantotase

milj. mk

	31. 12. 1969	31. 12. 1970	Muutos
Setelinanto-oikeus			
Ensisijainen kate	1 433.1	1 964.6	+ 531.5
Toissijainen kate	500.0	500.0	—
Yhteensä	1 933.1	2 464.6	+ 531.5
Setelinanto-oikeuden käyttö			
Liikkeessä olevat setelit	1 298.4	1 343.7	+ 45.3
Vaadittaessa maksettavat sitoumukset	123.5	125.6	+ 2.1
Shekkiluotoista nostamatta	0.3	0.8	+ 0.5
Setelinantovara	510.9	994.5	+ 483.6
Yhteensä	1 933.1	2 464.6	+ 531.5

Ensisijainen setelinkate, johon luetaan kulta ja pankin ulkomaiset saatavat, lisääntyi vuoden 1970 aikana 531.5 milj. mk ja oli vuoden päättyessä määrältään 1 964.6 milj. mk. Ensi-

sijaisen katteen ylittävä setelinanto-oikeus on ollut Suomen Pankin ohjesäännön mukaan vuoden 1969 alusta lukien 500 milj. mk. Kun liikkeessä oleva setelistö ja pankin vaadittaessa maksettavat sitoumukset yhteensä kasvoivat 47.9 milj. mk, nousi setelinantovara 483.6

milj. mk. Sen suuruus oli vuoden lopussa 994.5 milj. mk.

Tilinpäätös

Suoritettua tiliaseaman tarkastelua täydentää seuraavassa esitetty pankin omaisuustase.

Omaisuustase

milj. mk

	31. 12. 69	31. 12. 70		31. 12. 69	31. 12. 70
Vastaava			Vastattava		
Kulta	189.4	121.3	Liikkeessä olevat setelit ..	1 298.4	1 343.8
Erityiset nosto-oikeudet ..	—	98.0	Valuuttatilit	81.0	94.1
Kultaosuus Kansainvälisessä			Ulkomaiset markkatilit ...	12.2	11.6
Valuuttarahastossa	173.3	280.3	Shekkilitilit		
Ulkomaiset valuutat	905.0	1 344.0	Valtio	3.7	2.1
Ulkomaiset vekselit	106.3	84.7	Postipankki	3.6	3.7
Ulkomaiset obligaatiot ..	59.1	36.3	Yksityiset pankit	10.1	1.1
<i>Kulta ja ulkomaiset sa-</i>			Muut	1.0	2.5
<i>taavat .....</i>	<i>1 433.1</i>	<i>1 964.6</i>	Muut vaadittaessa maksetta-		
Diskonttatut vekselit	—	827.0	vat sitoumukset	11.9	10.5
Rediskonttatut vekselit ..	550.3	8.8	<i>Vaadittaessa maksettavat si-</i>		
Shekkilitilit	86.8	3.2	<i>toumukset .....</i>	<i>123.5</i>	<i>125.6</i>
<i>Saatavat kotimaisilta pan-</i>			Ulkomaiset	7.7	—
<i>keilta .....</i>	<i>637.1</i>	<i>839.0</i>	Kotimaiset	299.9	632.6
Diskonttatut kotim. vekselit			<i>Määräaikaiset sitoumukset .</i>	<i>307.6</i>	<i>632.6</i>
Ulkom. rahan määräiset	7.3	—	<i>Kansainvälisen Valuuttara-</i>		
Markkamääräiset	191.6	136.6	<i>haston markkatilit ....</i>	<i>351.7</i>	<i>517.7</i>
Lainat	127.7	146.3	<i>Osoitetut erityiset nosto-</i>		
<i>Muu luotonanto .....</i>	<i>326.6</i>	<i>282.9</i>	<i>oikeudet .....</i>	<i>—</i>	<i>88.2</i>
Kotimaiset obligaatiot ...	126.5	64.1	<i>Arvonjärjestelytilit .....</i>	<i>405.6</i>	<i>404.1</i>
Metalliraha	5.5	7.7	Kantarahasto	300.0	600.0
Markkaosuus Kansainväli-			Vararahasto	172.7	0.3
sessä Valuuttarahastossa	351.7	517.7	Käyttämättömät voittovarat	—	—
Muut saatavat	134.3	99.7	Vuoden voitto	55.3	63.4
<i>Muut varat .....</i>	<i>618.0</i>	<i>689.2</i>	<i>Oma pääoma .....</i>	<i>528.0</i>	<i>663.7</i>
Yhteensä	3 014.8	3 775.7	Yhteensä	3 014.8	3 775.7

Pankin kantarahasto korotettiin eduskunnan päätöksellä 300 milj. markasta 600 milj. markkaan. Näkyvien omien varojen suuruus ilman tilivuoden voittoa oli tilinpäätöksen mukaan 600.3 milj. mk eli 127.6 milj. mk suurempi kuin edellisen vuoden lopussa. Lisäys johtui siitä, että vararahastoon oli vuoden alussa siir-

retty puolet edellisen vuoden voitosta, minkä lisäksi pääomakorotukseen käytettiin 100.0 milj. mk arvonnjärjestelytileiltä. Näiden varojen lisäksi pankilla on sellaisia omaisuuseriä, jotka eivät näy pankin omaisuustaseessa. Niihin kuuluvat arvonalennuksiin sisältyvien varausten lisäksi pääkonttorin ja haarakonttorien toimita-

lot, setelipaino, eräät muut pankin toiminnan kannalta tarpeelliset kiinteistöt sekä osakkeet, lähinnä Tervakoski Oy:n osake-enemmistö.

Suomen Pankin tulostase kertomusvuodelta ja sitä edeltäneeltä vuodelta esitetään seuraavassa asetelmassa.

Tulostase

mk

Tuotot	1969	1970
Korot kotimaisesta lainausliikkeestä	43 034 684,82	56 160 789,43
Korot ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta	26 032 038,50	40 088 038,36
Korot obligaatioista	10 516 288,58	20 715 160,56
Provisiot	3 350 962,88	3 476 844,38
Agiot	2 336 406,89	1 285 186,71
Muut tuotot	2 635 328,66	3 828 540,23
Yhteensä	87 905 710,33	125 554 559,67
Kulut		
Palkat ja palkkiot	10 492 185,71	11 462 886,64
Eläkkeet, perhe-eläkkeet ja avustukset	1 631 836,99	1 876 246,98
Työnantajan sosiaaliturvamaksut	697 909,61	788 196,48
Korot talletuksista	8 991 868,77	27 770 194,34
Korot ulkomaisista luotoista	457 783,11	80 476,26
Poistot	4 170 257,63	10 922 974,50
Setelien valmistus	3 388 499,10	6 038 191,—
Muut kulut	2 742 850,—	3 209 617,56
Tilivuoden voitto	55 332 519,41	63 405 775,91
Yhteensä	87 905 710,33	125 554 559,67

Pankin kokonaistuotot lisääntyivät edellisestä vuodesta 37.6 milj. mk. Korot kotimaisesta lainausliikkeestä kasvoivat 13.1 milj. mk ja korot ulkomaisilta kirjeenvaihtajilta 14.1 milj. mk. Korot obligaatioista lisääntyivät 10.2 milj. mk. Pankin kokonaiskulut olivat 62.1 milj. mk eli 29.5 milj. mk suuremmat kuin edellisenä vuonna. Korot talletuksista nousivat 18.8 milj. mk, kun taas korot ulkomaisista luotoista vähenivät 0.4 milj. mk.

Palkkojen ja palkkioiden lisäys oli 1.0 milj. mk. Poistot lisääntyivät 6.8 milj. mk ja setelien valmistuskulut 2.6 milj. mk.

Pankin voitto oli 63 405 775,91 mk. Vuoden 1971 avustaseessa on vararahastoon siirretty puolet voitosta eli 31 702 887,95 mk. Toinen puoli on siirretty käyttämättömien voitovarojen tilille ja sen käytöstä päättää eduskunta.

Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että

mainittu määrä, 31 702 887,96 mk, siirrettäisiin valtiovarastoon.

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita

Tilintarkastus

Vuoden 1969 valtiopäivillä valitut varsinaiset tilintarkastajat, kirjanpitäjä Sylvi Siltanen, kunnallisneuvos Yrjö Sinkkonen, taloudenhoitaja Erkki Kivimäki, varatuomari Jaakko Kemppainen ja toimistopäällikkö Heikki Hykkäälä, toimittivat viime vuoden helmikuun 16—20 päivinä pankin vuoden 1969 tilintarkastuksen. Tilintarkastajien lausunnon mukaisesti pankkivaltuusmiehet myönsivät johtokunnalle vastuuvapauden pankin hallinnosta vuodelta 1969.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus

Pankkivaltuusmiehet ovat vuoden aikana toimittaneet johtosääntönsä määräämän pankin lainausliikkeen ja muiden sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen seuraavina aikoina: tammikuun 23, maaliskuun 19, kesäkuun 5, elokuun 18, lokakuun 9 ja marraskuun 17 päivänä.

Inventtaukset ja haarakonttorien tarkastukset

a) Pääkonttorissa

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkonttorin kassojen ja kassaholvien sekä laina- ja vakuuskirjojen ynnä panttien ja talletusten inventtauksen. Inventtauksessa ei havaittu aihetta muutuksiin.

b) Haarakonttoreissa

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventoineet haarakonttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä vekselit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmasti vuodessa.

Kaikissa haarakonttoreissa on toimitettu pankin johtosääntönsä 2 §:ssä säädetty tarkastus.

Längmanin ja Rosenbergin rahastot

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Längmanin ja Rosenbergin rahastojen tilit vuodelta 1969 ja lähettäneet jäljennökset tileistä eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet eduskunnan maaliskuun 19 päivänä 1954 vahvistamien ohjeiden mukaisesti E. J. Längmanin kunnallisrahastosta vuonna 1967 jaettujen apurahojen tilitykset.

Edellä mainittujen ohjeiden mukaan oli E. J. Längmanin kunnallisrahastosta kertomusvuonna jälleen suoritettava apurahojen jako jaettavan summan ollessa 141 201,13 mk. Tämän johdosta olivat ohjeiden mukaan jakoon osallistuvat Enontekiön, Inarin, Kuhmon, Kuusamon, Sallan, Savukosken, Suomussalmen ja Utsjoen kuntien kunnanhallitukset kukin yhdessä Suomen Punaisen Ristin paikallisten edustajien kanssa laatineet ehdotuksen kuntansa osalle tulevan apurahan käytöstä ja lähettäneet pankkivaltuusmiesten hyväksyttäväksi ehdotukset, joita sekä Oulun ja Lapin läänien maaherrat että Suomen Punaisen Ristin piirihallitukset olivat puoltaneet. Syyskuun 15 päivänä 1970 pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät mainitut ehdotukset ja päättivät kehottaa johtokuntaa maksattamaan apurahat asianomaisille kunnille käytettäväksi ehdotettuihin tarkoituksiin.

E. J. Längmanin kunnallisrahaston apurahojen jako-ohjeiden 4 §:n mukaan Längmanin A-rahaston 10. sarjan päätyttyä eduskunta päättää jaosta uudelleen silmällä pitäen avustusalueen mahdollista laajentamista. A-rahaston 10. sarja päättyi vuonna 1968, mistä pankkivaltuusmiehet ilmoittivat eduskunnan pankkivaliokunnalle, joka puolestaan kehotti pankkivaltuusmiehiä tekemään ehdotuksen jako-ohjeiden 4 §:n muuttamisesta. Sitten kun Oulun ja Lapin läänien lääninhallitukset olivat antaneet pankkivaltuusmiehille asiasta lausuntonsa, pank-

kivaltuusmiehet päättivät kertomusvuoden loka-kuun 20 päivänä pitämässään kokouksessa ilmoittaa ehdotuksenaan pankkivaliokunnalle, että E. J. Längmanin kunnallisrahaston apurahojen jako-ohjeiden 4 § olisi muutettava siten, että apurahojen jakoalue tulisi toistaiseksi käsittämään Oulun läänissä Kuhmon, Kuusamon, Suomussalmen, Hyrynsalmen, Puolangan ja Ristijärven kunnat sekä Lapin läänissä Salan, Savukosken, Inarin, Utsjoen, Enontekiön, Pelkosenniemen, Kemijärven ja Posion kunnat. Lisäksi pankkivaltuusmiehet päättivät ehdotuksenaan ilmoittaa, että avustusalueen mahdollista laajentamista koskeva kysymys otettaisiin uudelleen harkittavaksi sen jälkeen, kun Längmanin A-rahaston 14. sarja on päättynyt.

Eduskunta hyväksyi joulukuun 11 päivänä pankkivaltuusmiesten ehdottaman muutoksen E. J. Längmanin kunnallisrahaston jako-ohjeiden 4 §:ään.

Suomen itsenäisyyden juhlavuoden 1967 rahasto

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Suomen itsenäisyyden juhlavuoden 1967 rahaston (SITRAn) tilit vuodelta 1969 ja lähettäneet jäljennökset toimintakertomuksesta, inventaarista ja taseista eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Suomen Pankin ohjesäännön 4 ja 30 §:n muuttaminen

Johtokunta teki syyskuun 14 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä esityksen Suomen Pankin ohjesäännön 4 ja 30 §:n muuttamisesta. Pankkivaltuusmiehet käsittelivät esityksen saman syyskuun 15 päivänä ja päättivät pyytää valtioneuvostoa antamaan kirjelmän mukaisen lakiesityksen eduskunnalle.

Kirjelmässään johtokunta ilmoitti, että Suomen Pankin kanta- ja vararahastot olivat noin 14.4 % pankin taseen loppusummasta ja pankin kaikki omat varat, järjestelytilit mukaan luettuina, noin 29 % sanotusta summasta sekä että kanta- ja vararahastojen yhteismäärä oli 500.3 milj. mk. Koska omien varojen suhdetta taseen loppusummaan ei pankin sitoumusten kasvu huomioon ottaen voida pitää tyydyttävänä ja kun kanta- ja vararahastojen yhteismäärä viime tilinpäätöksessä jo ylitti 500 milj.

markan rajan eli sen määrän, jonka saavuttamiseen saakka pankin vuosivoitosta ainakin puolet oli ohjesäännön 30 §:n mukaan käytettävä vararahaston kartuttamiseen, johtokunta ehdotti, että ohjesäännön 4 ja 30 § muutettaisiin siten, että kantarahasto nostetaan 600 milj. markkaan, mikä toteutetaan siirtämällä tarpeellinen määrä vararahaston ja järjestelytilien varoja kantarahastoon, sekä että kanta- ja vararahastojen yhteismäärä, jonka saavuttamiseen saakka vuosivoitosta ainakin puolet on käytettävä vararahaston kartuttamiseen, vahvistettaisiin 1 000 milj. markaksi.

Laki Suomen Pankin ohjesäännön muuttamisesta edellä selostetulla tavalla vahvistettiin joulukuun 11 päivänä (773/70).

Pankkivaltuusmiesten johtosäännön 12 §:n muutos

Asetuskokoelmassa (249/70) julkaistulla, eduskunnan 20 päivänä helmikuuta 1970 tekemällä päätöksellä on eduskunnan 2 päivänä maaliskuuta 1926 vahvistaman pankkivaltuusmiesten johtosäännön 12 § muutettu ja vahvistettu näin kuuluvaksi:

”12 §.

Pankkivaltuusmies on velvollinen eroamaan, jos hänet kutsutaan valtioneuvoston jäseneksi tai jos hän on ottanut sellaisen toimen, joka pankkivaltuusmiesten yksimielisen päätöksen mukaan on soveltumaton hoidettavaksi valtuusmiestoimen ohella.”

Muutoksia Suomen Pankin eläke- ja perhe-eläkesääntöön

Pankkivaltuusmiehet päättivät kokouksessaan joulukuun 16 päivänä johtokunnan esityksen mukaisesti pidentää edunsaajien valinta-aikaa vuosien 1964 ja 1966 eläkesääntöjen välillä vuoden 1972 loppuun ja vahvistivat tätä koskevan muutoksen joulukuun 13 päivänä 1966 vahvistamansa Suomen Pankin eläkesäännön 26 §:n 2 momenttiin.

Kokouksessaan tammikuun 23 päivänä pankkivaltuusmiehet niin ikään johtokunnan esityksen mukaisesti päättivät muuttaa 3 päivänä kesäkuuta 1969 vahvistamansa Suomen Pankin perhe-eläkesäännön 28 §:n mukaista valinta-oikeutta koskevaa määräystä sanotun perhe-

eläkesäännön ja aikaisemmin voimassa olleiden perhe-eläkesääntösten välillä vahvistamalla sanotun pykälän 2 momentin näin kuuluvaksi:

”Milloin 1 momentissa tarkoitettu henkilö kuolee tekemättä siinä mainittua ilmoitusta, hänen jälkeensä suoritetaan perhe-eläkettä tai hautausapua aikaisempien määräysten mukaisesti, jos hänen jälkeensä ei ole jäänyt ketään, jolla olisi oikeus tämän perhe-eläkesäännön mukaiseen perhe-eläkkeeseen.”

Muutoksia Suomen Pankin palkkaussääntöön

Johtokunnan esityksen mukaisesti pankkivaltuusmiehet muuttivat kesäkuun 5 päivänä pitämässään kokouksessa Suomen Pankin palkkaussäännön 4 §:ää siten, että sanotussa pykälässä säädety ikälisään oikeuttava ikäraja alennettiin 21 vuodesta 20 ikävuoteen määräten samalla, että muutosta sovelletaan tammikuun 1 päivästä 1970 alkaen.

Saman palkkaussäännön 3 §:ää pankkivaltuusmiehet, niin ikään johtokunnan esityksestä, muuttivat kokouksessaan tammikuun 23 päivänä perustamalla Rovaniemen konttoriin yhden uuden kassanhoitajan toimen.

Lahjoitus ”Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen ammattikoulutussäätiölle”

Johtokunnan tekemän esityksen perusteella pankkivaltuusmiehet päättivät kokouksessaan elokuun 18 päivänä antaa suostumuksensa siihen, että Suomen Pankki lahjoittaa 20 000 mk tasavallan presidentin 70-vuotispäivän johdosta perustetulle ”Tasavallan Presidentti Urho Kekkonen ammattikoulutussäätiölle”.

Suomen Pankin edustus Osuuspankkien Keskuspankki Oy:n hallintoneuvostossa

Osuuspankkien Keskuspankki Oy ilmoitti huhtikuun 14 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä, että pankkilainsäädännön tultua uudistetuksi on pankin toiminnan valvonta siirtynyt Pankkitarkastusvirastolle ja että valtion osuus pankin osakepääomasta on vain 0.625 %, mikä kertomusvuonna toteutettavan pankin osakepääoman korottamisen vuoksi tulee vieläkin pienenevään. Tämän joh-

dosta pankki tiedusteli, katsovatko pankkivaltuusmiehet valitsemansa, Suomen Pankkia sanotussa hallintoneuvostossa edustavan jäsenen ollessa kertomusvuonna erovuorossa, näissä muuttuneissa olosuhteissa olevan aihetta esittää kohta pidettävälle yhtiökokoukselle edustajansa valitsemista seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi pankin hallintoneuvostoon, johon vuodesta 1924 alkaen on kuulunut Suomen Pankin edustajan lisäksi valtion edustajina yksi valtiovarainministeriön ja yksi maatalousministeriön valitsema jäsen.

Pankkivaltuusmiehet käsittelivät asian kesäkuun 5 päivänä ja päättivät johtokunnan lausunnon mukaisesti ilmoittaa Osuuspankkien Keskuspankki Oy:lle, että kun ne perusteet, joiden nojalla sanotun keskuspankin hallintoneuvostossa on ollut tähän asti julkinen edustus, ovat pankkivaltuusmiesten käsityksen mukaan vanhentuneet, pankkivaltuusmiehet katsovat, ettei näin ollen ole aihetta jatkaa pankkivaltuusmiesten edustusta sanotussa hallintoneuvostossa.

Keskuspankkiluoton lisäkorko

Pankkivaltuusmiehille marraskuun 23 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti Suomen Pankin siirtyneen kertomusvuoden alusta lukien keskuspankkiluoton myöntämisessä uuteen menettelyyn, jonka mukaan pääosa keskuspankkiluotosta myönnetään rahalaitoksille diskonttaamalla niiden omia vekseleitä. Uudistuksen edellyttämää korkopäätöksen täydentämistä käsiteltiin pankkivaltuusmiesten kokouksessa 12.12.1969, jolloin johtokunta ilmoitti tulevaisuuden luopumaan rediskonttauksesta veloitetavasta lisäkoroista, jota oli sovellettu rahalaitosten ylittäessä rediskonttauskiintiönsä, ja hoitamaan rahalaitosten luottokiintiön ylittävän kassantarpeen obligaatioiden ylimääräisin termiinkaupoin, jolloin lisäkoron sijasta sanktiona käytettäisiin kurssieroja. Johtokunnan ehdotuksesta pankkivaltuusmiehet kumosivatkin lisäkorkoa koskevat valtuudet. Johtokunta on kuluvan vuoden aikana kuitenkin joutunut toteamaan, että luottokiintiöt ylittävää rahalaitosten kassantarvetta on vaikeata hoitaa obligaatiokaupoin. Rahalaitosten velka Suomen Pankille on kasvanut vuoden aikana erittäin paljon, mikä on suurelta osalta johdunut korkeasuhdanteen ylikuumenemisesta ja osittain myös toteutetuista suhdannevarausjärjestelyistä. Samalla on velan kasvu eri raha-

laitosten kohdalla suuresti vaihdellut johtuen mm. niiden erilaisesta asiakaspiiristä. Obligaa- tiokauppojen tarve on tämän johdosta muodostunut paljon odotettua suuremmaksi ja eräiden rahalaitosten kohdalla obligaatiotalle on jo käynyt tähän tarkoitukseen riittämättömäksi. Kun kaikki ennusteet viittaavat siihen, että rahalaitosten keskuspankkivelka tulee vielä ensi vuonna kasvamaan mm. ulkomaisen maksutaseen epäedullisen kehityksen johdosta, johtokunta katsoo, että sen tulisi uudelleen saada valtuudet hoitaa rahalaitosten luottokiintiöiden mahdolliset ylitykset diskonttaus- tai rediskonttaustietä, mikä edellyttää lisäkoron käyttämistä sanktiona. Mahdollisuus obligaatiokauppojen tekemiseen rajoitettaisiin tällöin vain tiettyihin erityistapauksiin. Lisäkorkovaltuudet voisivat johtokunnan mielestä olla pankkivaltuusmiesten viimeksi kokouksessaan 27.4.1962 tekemän päätöksen mukaiset.

Pankkivaltuusmiehet päättivät marraskuun 24 päivänä johtokunnan tekemän esityksen mukaisesti muuttaa 12.12.1969 tekemäänsä korkopäätöstä siten, että Suomen Pankki, myöntäessään diskontto- ja rediskonttoluottoa kotimaisille rahalaitoksille johtokunnan päättämien yleisten luotonanto-ohjeiden puitteissa, veloittaa korkoa 7 % vuodessa, minkä lisäksi johtokunnalla on oikeus, riippuen rahalaitoksen velasta Suomen Pankille, harkintansa mukaan periä rahalaitokselta lisäkorkoa enintään 4 %.

Suomen Pankin talletustodistusten korko

Maaliskuun 18 päivänä johtokunta teki pankkivaltuusmiehille esityksen, että luottolaitoksilla tulisi olla vaihtoehtoisia sijoituskohteita, jotta ne voisivat tasoittaa luotonannossaan esiintyviä vaihteluita. Lyhytaikaisia markkinoitavia arvopapereita ei kuitenkaan ole kotimaassa tarjolla, eikä Suomen Pankki voi nykyoloissa sallia luottolaitosten tekemän suuressa määrin sijoituksia lyhytaikaisiin ulkomaisiin saataviin. Kun on tärkeätä, että kotimaiset sijoitukset vähentäisivät rahantarjontaa samalla tavoin kuin ulkomaiset sijoitukset, edellisten olisi tapahduttava Suomen Pankkiin. Tämä ei kuitenkaan voi tapahtua obligaatioiden termiinkauppojen muodossa, koska pankin obligaatiotalle ei ole tähän tarkoitukseen riittävä. Samanlaisessa tilanteessa vuonna 1960 Suomen Pankki ryhtyi myymään määräaikaista talletustodistuksia. Pankkivaltuusmiehet päättivät tällöin oikeuttaa Suomen Pankin maksamaan liikkeeseen laske-

milleen 3 ja 6 kuukauden talletustodistuksille johtokunnan harkinnan mukaan enintään 5 %:n vuotuisen koron. Tällaisen oikeuden koron maksamiseen pankki sai ensin vuoden 1961 puoli- väliin saakka, mikä määräaika pidennettiin vuoden 1962 loppuun.

Kirjelmässään johtokunta katsoi, että olisi nytkin tärkeätä ottaa talletustodistukset käyttöön, mikä edellyttää, että pankkivaltuusmiehet oikeuttavat pankin maksamaan näille talletustodistuksille korkoa. Johtokunnan mielestä talletustodistusten juoksuajan tulisi voida vaihdella 7 päivästä 12 kuukauteen. Niille maksettava korko ratkaistaisiin mm. juoksuajan pituuden ja rahamarkkinain kulloisenkin tilan mukaan. Vallitseva korkotaso huomioon ottaen emissiokoron suuruudeksi tulisi määrätä 8 % p.a. Kun koronmaksu voidaan pankin ohjesäännön mukaan sallia vain erityisten olosuhteiden takia, oikeutus koron maksamiseen voitaisiin luottovolyymin poikkeuksellisen suuren kasvun nojalla antaa vuoden 1971 loppuun, jolloin pankki voisi myydä 12 kuukauden talletustodistuksia koko kertomusvuoden ajan ja juoksuajaltaan lyhyempiä todistuksia vielä vuoden 1971 puolella.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esityksen maaliskuun 19 päivänä ja päättivät tällöin oikeuttaa Suomen Pankin vuoden 1971 loppuun maksamaan liikkeeseen laskemilleen haltijalle asetettaville, vähintään 7 päivän ja enintään 12 kuukauden talletustodistuksille johtokunnan harkinnan mukaan enintään 8 %:n vuotuisen koron.

Eräiden suhdannevarausten korot

Lokakuun 20 päivänä pidetyssä kokouksessa esiteltiin johtokunnan pankkivaltuusmiehille saman kuun 15 päivänä lähettämä kirjelmä, jossa johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että Suomen Pankki oikeutettaisiin maksamaan suhdannetalletuksille, jotka neuvoteltavana olevan suhdannevarauksia koskevan lisäsopimuksen nojalla maksettaisiin Suomen Pankkiin ennakolta, enintään 8 %:n vuotuisen koron, ja niille merenkulun edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain mukaisille talletuksille, jotka voimassa olevan suhdannevarausjärjestelyn puitteissa on maksettu tai neuvoteltavana olevan lisäsopimuksen nojalla tulitaisiin maksamaan Suomen Pankkiin, 6 %:n vuotuisen koron.

Esityksensä perusteluissa johtokunta mainitsi, että Suomen Pankki on hallituksen toimeksiannosta neuvotellut Suomen Puunjalostusteollisuuden Keskusliiton ja Suomen Teollisuusliiton kanssa suhdannevarauksia koskevan lisäsopimuksen aikaansaamiseksi. Neuvotteluissa, jotka ovat loppuvaiheessaan, on lähdetty siitä, että lisäsopimuksessa asetetut suhdannevarausveloitteet purkautuvat vuoden 1971 tammikuun lopussa, ellei siihen mennessä ole toteutettu eräitä valtioneuvoston toimenpiteitä ja saatu selvyyttä eräistä vakauttamispolitiikan jatkoa koskevista edellytyksistä. Jotta lisäsopimuksen purkaminen olisi mahdollista, yritykset maksaisivat suhdannetalletuksina suoritettavat suhdannevaraukset erityiselle tilille Suomen Pankkiin, josta ne vasta ensi tammikuun lopussa, jos lisäsopimus pysyy, siirrettäisiin suhdannetalletusten verottamisesta annetun lain (892/69) mukaisille tileille. Sanotun lain mukaan Suomen Pankki maksaa suhdannetalletuksille 3 ¼ %:n vuotuisen koron, joka on verovapaa. Korko vastaa noin 8 %:n verollista korkoa. Suomen Pankin taholta on neuvotteluissa ilmoitettu, että pankki on valmis maksamaan em. ennakolta tehdyille suhdannetalletuksille korkoa edellyttäen, että pankkivaltuusmiehet antavat siihen oikeutuksen, jolloin johtokunta tulisi määräämään näille ennakolta tehdyille suhdannetalletuksille maksettavan koron 8 %:ksi, mikäli lisäsopimus ei purkautu, mutta 6 %:ksi, mikäli se purkautuu.

Nykyiseen suhdannevarausjärjestelyyn sisältyy myös sopimuksia, jotka valtioneuvosto on tehnyt alussa mainittuihin keskusjärjestöihin kuulumattomien yritysten ja yritysyöryhmien kanssa, ja myös näiden kanssa neuvotellaan lisäsopimusten aikaansaamiseksi. Laivanvarustusliikkeiden kohdalla on vaihtoehtoiseksi suhdannevarausmuodoksi sovittu myös merenkulun edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetussa laissa (229/66) tarkoitettut Suomen Pankkiin tehtävät talletukset, ns. alustalletukset. Lain mukaan näille talletuksille maksetaan varoja nostettaessa 3 %:n vuotuinen korko. Jo aikaisemmissa neuvotteluissa sekä nyt käytävissä neuvotteluissa Suomen Pankki on ilmoittanut, että pankki on valmis maksamaan näiden järjestelyjen puitteissa tehtäville alustalletuksille korkeamman, 6 %:n koron, mikäli pankkivaltuusmiehet antavat tähän oikeutuksen.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen marraskuun 17 päivänä pidetyssä kokouksessaan.

Toimenhaltijain palkkausten korottaminen

Joulukuun 12 päivänä 1969 annetulla lailla (766/69) valtion virkamiespalkkausten tarkistamisesta 24.7.1964 annetun lain (427/64) 19 §:n, sellaisena kuin se on 9 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa laissa (430/68), muuttamisesta säädetään, että valtion virkamiespalkkausten tarkistus vuodeksi 1970 suoritetaan vuoden 1969 aikana säädetyistä tarkistusperusteista poiketen niiden perusteiden mukaan, joista on sovittu työntekijäin, toimihenkilöiden ja virkamiesten edustavimpien ammatillisten keskusjärjestöjen sekä työnantajyhdistysten edustavimpien keskusjärjestöjen kesken 11 päivänä syyskuuta 1969 allekirjoitetulla sopimuksella.

Sitten kun valtioneuvosto sekä valtion virkamiehiä edustavat keskusjärjestöt olivat tehneet sopimuksen 12.6.1966 valtion virkamiespalkkausten lähtötasotarkistuksesta vuonna 1970 ja sen johdosta, että valtion virkamiespalkkausten tarkistamisesta vuonna 1970 ei päästy sopimukseen ennen asetettua määräaikaakaan eli ennen 16 päivää joulukuuta 1969, oli valtioneuvosto laissa säädetyistä sovittelu- ja välityssäännöksistä poiketen toimittanut vuoden 1970 tarkistuksen ja vahvistanut joulukuun 30 päivänä 1969 antamallaan päätöksellä (832/69) tammikuun 1 päivästä 1970 maksettavat virkamiespalkkaukset.

Tarkistus merkitsee sitä, että valtion virkamiesten peruspalkat ja -palkkiot sekä sopimuspalkat korotetaan yksityisillä työmarkkinoilla tapahtuvaa 18 pennin tuntipalkkakorotusta vastaten 30 markalla kuukaudessa, kuitenkin vähintään 1 %. Tämän lisäksi myönnetään virkamiespalkkausten parantamiseen summa, joka vastaa 1.3 %:a valtion vuotuisesta palkkasummasta. Summa on määritelty siten, että 1 % vastaa palkkausten järjestelykorotuksia ja 0.3 % korvausta sosiaalisista eduista, jotka vakauttamisratkaisuun liittyen annetaan työntekijöille. Sanottuun summaan sisältyy valtion ikälisään oikeuttavan ikärajan alentamisesta 21 ikävuodesta 20 ikävuoteen aiheutuva kustannus, joka saadun ilmoituksen mukaan vastaa 0.06 %:a edellä tarkoitettua summasta.

Tammikuun 14 päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti, että koska pankkivaltuusmiehet jo 21.6.1966 ovat päättäneet, että myös Suomen Pankin vakinaisten ja ylimääräisten toimenhaltijain palkkauksia korotetaan v. 1966—70 valtion virkamiespalkkausten lähtötasotarkistusta vastaavalla tavalla, olisi pankin toimenhaltijain palkkauksiin tehtävä

kertomusvuoden alusta lukien samanlaiset tarkistukset, kuin edellä mainitussa valtioneuvoston päätöksessä on valtion virkamiesten osalta vahvistettu. Kun kuitenkin pankin ikälisään oikeuttavan ikärajan alentamista 21 ikävuodesta 20 ikävuoteen koskeva pankin palkkaussäännön muutosehdotus johtokunnan käsityksen mukaan voidaan tehdä pankkivaltuusmiehille vasta sen jälkeen, kun vastaava muutos valtion palkkauslaissa ikälisään määräysten osalta on vahvistettu, tulisi määrä, joka valtion esikuvan mukaan käytetään pankin toimenhaltijain kohdalla palkkojen järjestelykorotuksiin ja sosiaalisten etujen korvaukseen, olemaan 0.06 % pienempi kuin valtion korotukseen käyttämä määrä eli 1.24 % pankin palkkasummasta. Tämän määrän johtokunta ehdotti Suomen Pankin Virkailijayhdistys r.y:n ja Suomen Pankin Toimenhaltijat r.y:n toivomuksen mukaan jaettavaksi suhteellisesti yhtä suurina korotuksina kaikille pankin toimenhaltijoille.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen kokouksessaan tammikuun 23 päivänä.

Osakemerkintöjä

Tammikuun 23 päivänä, kesäkuun 5 päivänä ja syyskuun 15 päivänä pitämässään kokouksissa pankkivaltuusmiehet oikeuttivat johtokunnan merkitsemään Suomen Pankille Enso-Gutzeit Osakeyhtiön osakeannissa pankin osakemistusta vastaavan määrän eli 293 859 kappaletta osittain ilmaisia yhtiön uusia osakkeita, 10 kappaletta Saariselkä Oy:n uusia 1 000 markan nimellisarvoisia osakkeita sekä enintään 25 000 kappaletta kertomusvuonna toteutettavan Tervakoski Osakeyhtiön osakepääoman korotuksen yhteydessä annettavia yhtiön uusia osakkeita.

Aluevaihto Suomen Pankin ja valtion välillä

Toukokuun 26 päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että valtioneuvoston eri ministeriöiden virastotilan puutteen poistamiseksi saneerattavan Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelin n:o 2 tonteista on valtion omistusoikeuden ulkopuolella ainoastaan Suomen Pankin omistama ns. apteekin tontti n:o 1, jonka pinta-ala on 1 417.9 m². Saadakseen tämänkin tontin omistukseensa valtioneuvosto olisi halukas sen vastikkeeksi luovuttamaan pankille 4 218.2 m²:n

suuruisen, saman kaupunginosan korttelin 44 a tontin n:o 3 c, josta tontista oli 2/3 vuokrattu 8.2.1951 tehdyllä sopimuksella setelipainoa varten 50 vuoden ajaksi. Valtioneuvosto olisi lisäksi halukas luovuttamaan pankille edellä sanotun tontin 3 c jatkona olevan suorakaiteen muotoisen n. 3 100 m²:n suuruisen alueen tontista n:o 3 ja sen vastikkeeksi ottamaan omistukseensa pankin omistaman 1 392 m²:n suuruisen tontin n:o 7 Helsingin kaupungin I kaupunginosan korttelissa n:o 16, osoite Vironkatu 1. Aluevaihdon ehtona olisi lisäksi, että pankki suorittaisi valtiolle rakennushallituksen arviolaskelman mukaisen välirahan 645 000 mk sekä sitoutuisi sallimaan Uuden Klinikan sairaalarakennuksen pitämisen tonteilla n:ot 3 c ja 3 ilman vastiketta niin kauan kuin sitä käytetään sairaalataroituksiin. Viimeksi mainittu ehto samoin kuin ehto ns. apteekin tontin n:o 1 ja tontin n:o 3 c vaihtamisesta sovittuna ajankohtana, ilman lisävastiketta puolin tai toisin, oli otettu jo 8.2.1951 tehtyyn edellä kerrottuun setelipainon vuokrasopimukseen. Kirjelmässään johtokunta pyysi pankkivaltuusmiehiltä pankin ohjesäännön 17 §:n 5 kohdan mukaista lupaa aluevaihtoon.

Pankkivaltuusmiehet käsittelivät kirjelmän kesäkuun 5 päivänä pitämässään kokouksessa sekä oikeuttivat johtokunnan sopiviksi katsomillaan ehdoilla suorittamaan esitetyn aluevaihdon Suomen Pankin ja valtion välillä.

Edellä kerrottua valtion ja Suomen Pankin välistä aluevaihtoa koskeva laki (526/70) vahvistettiin 22 päivänä heinäkuuta 1970.

Myönnetyt avustukset

Pankkivaltuusmiehet myönsivät kertomusvuoden aikana kaksi avustusta.

Johtokunta

Tasavallan presidentti antoi kesäkuun 12 päivänä filosofian tohtori Reino Rossille hänen pyytämänsä eron johtokunnan jäsenen virasta elokuun 15 päivästä 1970 lukien sekä nimitti heinäkuun 7 päivänä antamallaan avoimella kirjeellä johtokunnan jäsenen virkaan pankkivaltuusmiesten samana päivänä tekemän esityksen mukaisesti Teollistamisrahasto Oy — Industrialization Fund of Finland Ltd:n toimitusjohtajan kauppatieteiden tohtori Jaakko Sakari Lassilan 16 päivästä elokuuta 1970 alkaen.

Heinäkuun 15 päivänä tasavallan presidentti nimitti ja määräsi uuden hallituksen pääministeriksi johtokunnan jäsenen Ahti Karjalaisen, minkä johdosta pankkivaltuusmiehet myönsivät elokuun 18 päivänä pitämässään kokouksessa pankinjohtaja Karjalaiselle virkavapautta pääministerikauden ajaksi. Samalla pankkivaltuusmiehet määräisivät johtaja Timo Helelän toimimaan johtokunnan vt. jäsenenä pankinjohtaja Karjalaisen valtioneuvoston jäsenyyden ajan.

Sen johdosta että johtokunnan jäsen Esko K. Leinonen kuoli marraskuun 6 päivänä, pankkivaltuusmiehet määräisivät saman kuun 17 päivänä sihteeriksi Pertti Tammivuoren toimimaan johtokunnan vt. jäsenenä, kunnes avoimeksi tullut johtokunnan jäsenen virka täytetään.

Pankkivaltuusmiehet käsittelivät pankinjohtaja Leinosen jälkeen avoimeksi tulleen johtokunnan jäsenen viran täyttämistä marraskuun 24 päivänä ja joulukuun 16 päivänä pitämässään kokouksissa ja ilmoittivat viimeksi mainitussa kokouksessa esiin tuodut kolme ehdokasta kirjelmällä valtioneuvostolle.

Tammikuun 23 päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät johtokunnan puheenjohtajalle, puheenjohtajan varamiehelle ja jäsenille maksettujen palkkojen korottamisesta päätöksessä mainitulla tavalla.

Kokouksessaan kesäkuun 5 päivänä pankkivaltuusmiehet vahvistivat johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten uuden tehtävänjaon ja kokouksessaan elokuun 18 päivänä muutoksen sanottuun tehtävänjakoon.

Haarakonttorien valvojat

Pankin haarakonttorien valvojina ja heidän varamiehinään ovat vuonna 1971 pankkivaltuusmiesten päätöksen nojalla seuraavat henkilöt:

Joensuun konttori: valvojat kauppias Aulis Erkki Tahvo Aho ja rehtori, filosofian maisteri Aulis Olavi Waldemar Koivusalo sekä varamiehet lääninkamreeri, varatuomari Otto Alvar Gustaf Sorasalmi ja poliisitarkastaja, varatuomari Leo Ilkka Kalevi Hupli;

Jyväskylän konttori: valvojat poliisitarkastaja, varatuomari Eino Ilmari Karpio ja johtaja, maanviljelysneuvos, maatalous- ja metsätieteiden kandidaatti Veikko Verner Varesmaa sekä varamiehet lääninneuvos Uno Osmo Volmari Aarnio ja oikeuspormestari Jaakko Wilhelm Krogerus;

Kotkan konttori: valvojat poliisimestari Eero Johannes Kettunen ja varatuomari Leif Gunnar Thuesson Häggblom sekä varamiehet oikeusneuvosmies Heikki Pajari ja kaupunginvouti, varatuomari Eero Antero Salmi;

Kuopion konttori: valvojat pormestari Alvar Hjalmar Mikael Hurta ja hovioikeudenneuvos Toimi Tulikoura sekä varamiehet agronomi Lauri Arvid Pekkarinen ja konttorinjohtaja, ekonomi Lauri Johannes Salmi;

Lahten konttori: valvojat johtaja Esko Bruno Kunnas ja oikeusneuvosmies Timo Johannes Tuori sekä varamiehet rehtori Ilmari Johannes Vartiainen ja kaupunginvouti, lainopin kandidaatti Matti Sakari Rintala;

Mikkelin konttori: valvojat rehtori Pauli Veli Vainio ja väestösuojeluntarkastaja, varatuomari Viljo Uolevi Lehtolainen sekä varamiehet oikeusneuvosmies Jorma Kalevi Pekonen ja kaupallinen johtaja, merkonomi Erkki Heikki Nevasaari;

Oulun konttori: valvojat kaupungintaloustarkastaja, ekonomi Ville Kalevi Matturi ja lääninverotarkastaja, varatuomari Aulis Evert Virtanen sekä varamiehet kaupunginlakimies, varatuomari Erkki August Korhonen ja poliisitarkastaja, varatuomari Yrjö Kalervo Liisto;

Porin konttori: valvojat pormestari Väinö Wilhelm Hahta ja kunnallispuhemies Olavi Einar Koivisto sekä varamiehet toimitusjohtaja Heimo Kalervo Kaitila ja toimitusjohtaja Eino Kivikoski;

Rovaniemen konttori: valvojat konttoripäällikkö, ekonomi Juho Kalervo Lahtinen ja lääninkamreeri, varatuomari Vilho Johannes Haataja sekä varamiehet kaupunginsihteeriksi, varatuomari Aarne Johannes Koponen ja lääninverotarkastaja, lainopin kandidaatti Erkki Emanuel Ollila;

Tampereen konttori: valvojat oikeuspormestari Jyrki Jalo Unto Tuominen ja kaupunginsihteeriksi, varatuomari Matti Esaias Nahkola sekä varamiehet toimitusjohtaja, hallintoopin kandidaatti Eero Einar Lindfors ja liikevaihtoverotoimiston johtaja, varatuomari Lasse Joutsiniemi;

Turun konttori: valvojat lääninneuvos Yrjö Hemminki Aliharmi ja maanviljelysneuvos Frans Einari Karvetti sekä varamiehet professori Auvo Armo Sääntti ja kaupunginsihteeriksi, varatuomari Tauno Ilmari Maijala;

Vaasan konttori: valvojat liikevaihtoverotomiston johtaja, lainopin kandidaatti Åke Johannes Helanko ja tehtaanjohtaja Ralf-Erik Klockars sekä varamiehet lääninasessori, varatuomari Henrik Matias Palomäki ja johtaja, ekonomi Esko Olavi Antero Kaikko.

Pankkivaltuusmiehet

Pankkivaltuusmiehinä olivat vuoden alusta toukokuun 15 päivään seuraavat henkilöt:

Kokkola, Veikko, kaupunginjohtaja,
Saarinen, Arne, puolueen puheenjohtaja,
Kaasalainen, Nestori, maanviljelijä,
Junnila, Tuure, filosofian tohtori,
Paasio, Rafael, puolueen puheenjohtaja,
Uusitalo, Eino, agrologi,
Lehto, Oiva, jaostosihteeri,
Melin, Ingvar S., kauppatieteiden lisensiaatti,
Salonen, Olavi, varapääjohtaja.

Edellä luetelluista kolme ensin mainittua muodostivat suppeamman valtuuston.

Puheenjohtajana toimi pankkivaltuusmies Kokkola ja varapuheenjohtajana pankkivaltuusmies Saarinen.

Viime maaliskuussa toimitettujen eduskuntavaalien jälkeen kokoontuneen eduskunnan valitsijamiehet valitsivat toukokuun 15 päivänä pankkivaltuusmiehiksi seuraavat henkilöt:

Ilaskivi, Raimo, valtiotieteen tohtori,
Kaasalainen, Nestori, maanviljelijä,
Vennamo, Veikko, lakitieteen lisensiaatti,
Melin, Ingvar S., kauppatieteiden lisensiaatti,
Junnila, Tuure, filosofian tohtori,
Linnamo, Jussi, yhteiskuntatieteiden lisensiaatti,
Salonen, Olavi, varapääjohtaja,
Hykkäälä, Heikki, toimistopäällikkö,
Saarinen, Arne, SKP:n puheenjohtaja,

Helsingissä 19 päivänä maaliskuuta 1971.

HARRI HOLKERI

Jussi Linnamo
Veikko Vennamo
T. Junnila
Heikki Hykkäälä

Aaro Lintilä
Ingvar S. Melin
Olavi Salonen
Arne Saarinen

määräten, että suppeampaan pankkivaltuustoon kuuluvat pankkivaltuusmiehet Ilaskivi, Kaasalainen ja Linnamo.

Kesäkuun 2 päivänä eduskunnan valitsijamiehet valitsivat pankkivaltuusmiehen tehtävästä vapautuksen saaneen Ilaskiven tilalle pankkivaltuusmieheksi toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi valtiotieteen maisteri *Juha Rihtniemen*, joka myös astuu suppeampaan pankkivaltuustoon Ilaskiven tilalle.

Kokouksessaan kesäkuun 5 päivänä pankkivaltuusmiehet valitsivat puheenjohtajakseen pankkivaltuusmies Rihtniemen ja varapuheenjohtajakseen pankkivaltuusmies Linnamon.

Sen jälkeen kun eduskunta oli syyskuun 8 päivänä pyynnöstä myöntänyt Kaasalaiselle valtioneuvoston jäseneksi nimittämisen johdosta vapautuksen pankkivaltuusmiehen tehtävästä, eduskunnan valitsijamiehet valitsivat syyskuun 15 päivänä Kaasalaisen sijaan pankkivaltuusmieheksi toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi maanviljelijä *Aaro Lintilän*, joka myös astuu suppeampaan pankkivaltuustoon Kaasalaisen tilalle.

Puheenjohtaja Rihtniemi kuoli tammikuun 12 päivänä 1971.

Tilintarkastajat

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1970 tilejä tarkastamaan valitsijamiehet valitsivat seuraavat henkilöt:

Siltanen, Sylvi, kansanedustaja, hänen varamiehensä *Vilponiemi, Väinö*, kansanedustaja;
Sinkkonen, Yrjö, kansanedustaja, hänen varamiehensä *Niinikoski, Paavo*, kansanedustaja;
Kivimäki, Erkki, taloudenhoitaja, hänen varamiehensä *Aitamurto, Aarno*, varatuomari;
Pesola, Pekka, varatuomari, hänen varamiehensä *Westerlund, Henrik*, kansanedustaja;
Hara, Erkki, kansanedustaja, hänen varamiehensä *Suominen, Sami*, kansanedustaja.

Pertti Tammiuori